

עפ"ת 27318/04/22 - זרצקי ירוסלב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 27318-04-22 זרצקי ירוסלב נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90212206875

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער זרצקי ירוסלב
נגד
משיבה מדינת ישראל
המערער - באמצעות עו"ד מאיר סויסה
המשיבה - באמצעות עו"ד גבי פאר

פסק דין

בפני ערעור כנגד פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה בתתע 7912-04-20 בו הורשע המערער ביום 15.11.2021 בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961, בכך שנהג ברכב פרטי מסוג סקודה (בצבע לבן) ביום 24.3.20 בשעה 12:49, בכביש 4 לכיוון דרום, במהירות של 169 קמ"ש העולה על המהירות המרבית המותרת בכביש של 110 קמ"ש.

בגזר הדין שניתן ביום 6.3.2022 הוטלו על המערער 8 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל והופעל במצטבר, עונש פסילה מותנה בן חודשיים ימים שהוטל עליו בבית המשפט לתעבורה באשדוד בתיק 6294-04-18 - סה"כ 10 חודשי פסילה בפועל; בנוסף, הוטל על המערער עונש פסילת רישיון נהיגה בן 5 חדשים מותנה למשך 3 שנים, וקנס בסך של 2500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הערעור מכון כנגד ההרשעה וכנגד חומרת העונש.

העבירה שיוחסה למערער מתבססת על מדידת ממל"ז מסוג אולטרלייט שבוצעה בידי עידן כהן, שוטר בסיירת תנועה אופנועים, שהעיד מטעמה של המאשימה בדבר נסיבות ביצוע המדידה; על פי הדוח שערך (ת/1), מדד השוטר את מהירות רכבו של המערער המתקרב לעברו, ממרחק של 132.7 מ' בעת שנסע בנתיב השלישי הימני, מבין 3 נתיבים בכביש; בת/1 צוין כי השוטר כיוון את הממל"ז למרכז הרכב "בקו ראייה נקי ותקין ללא גורמי הפרעה או הסתרה" בתנאי ראות טובים של אור יום, ונשמע צליל מדידה כפול. בעקבות ממצא המהירות - 174 קמ"ש (169 לאחר הפחתה), נסע השוטר בעקבות רכבו של המערער, ולאחר 2 ק"מ, עיכבו בשולי הדרך שם הוצגו למערער נתוני המדידה. השוטר ציין בדוח כי שמר על קשר עין עם רכבו של המערער מהזיהוי הראשוני של הרכב ועד עצירתו, והבחין כי הרכב עובר לנתיב שני, לפני שהורה לו לעצור בצד הדרך. מת/1 עלה בנוסף, כי בוצעה בדיקת תקינות של הממל"ז

בתחילת המשמרת ובסיומה.

בעדותו הציג השוטר, שבינתיים פרש מהמשטרה לאחר 12 שנות שירות, תעודת הסמכה להפעלת ממל"ז אולטרלייט, וציין כי הוא בעל ותק רב בהגשת דוחות ובהדרכת שוטרים, וכי הדוח לא היה מוגש אם היה לו ספק קל בדבר זיהוי רכבו של המערער כרכב המטרה, בעת ביצוע המדידה.

המערער העיד בבית משפט קמא כי נהג ברכבו, במהירות שלא עלתה על 120 קמ"ש, בנתיב הימני, וביצע עקיפה של רכב בנתיב השמאלי, כאשר לפניו נסע אופנוע, שאף עצר לידו על השולים, לאחר **"נסיעה של דקה בערך"**, כאשר עוכב על ידי השוטר. המערער ציין כי הפנה את תשומת לב השוטר בעת הגשת הדוח, לאפשרות כי ככל הנראה מדד את מהירות האופנוע ולא את מהירות הנסיעה ברכבו.

בית המשפט קמא קבע בהכרעת דינו כי **"שוכנע מעל לכל ספק סביר"** בדבר מיומנותו של השוטר בהפעלת המכשיר, וכי **"הוצגו בפני ראיות בדבר היותו בעת אכיפת העבירה מפעיל מוסמך, אשר שירת בסירת תנועה אופנועים והוסמך להפעיל ממל"ז בשנת 2018"**. נקבע כי העד **"ביצע את כל הבדיקות שנקבעו בפסיקה (בדיקה עצמית, בדיקת תצוגה, בדיקת תיאום ובדיקת כיול) וזאת באופן מדויק, הן בתחילת משמרתו והן בסופה"**. בפני בית משפט קמא הוצג בנוסף תע"צ, 3/ת, בעניין ביצוע בדיקות כיול וביקורת תקופתית למכשיר המדידה שנערכו ביום 20.11.2019, ובית המשפט הביע "תמיהה", נוכח טענת ב"כ של המערער באותם ימים, עו"ד **אמנון גולן**, בסיכומים שהגישה ההגנה, לפיה לא הובאה כל ראיה על בדיקת כיול שנערכה.

בית המשפט קמא דחה את טענת המערער כי נסע במהירות שלא עלתה על 120 קמ"ש, וכי השוטר טעה בזיהוי רכבו, ונקבע כי **"לא הציג כל טענת הגנה ממשית"**. טענת המערער כי הכביש היה עמוס בכלי רכב נסתרה בעדות השוטר, ואף בסרטון לא נמצאה תמיכה לטענת המערער כי השוטר מדד מהירות נסיעה של אופנוע אותו עקף המערער. בית המשפט לא ראה מקום ליתן אמון בהכחשת המערער, נוכח תשובות לא אחידות שמסר בעניין נתיבי הנסיעה, עומס התנועה בכביש, והימצאות האופנוע.

בהודעת הערעור שהוגשה על ידי ב"כ דהיום של המערער, עו"ד **מאיר סויסה**, נטען, כי קביעת בית משפט קמא כי השוטר היה מפעיל ממל"ז מוסמך ופעל באופן מיומן לא היתה מבוססת שכן השוטר לא הציג תעודת הסמכה להפעלת ממל"ז, והאישור שהוצג בפני בית המשפט עניינו ב"השתלמות ממל"ז אולטרא לייט", והאישור לא התקבל כראיה; עוד נטען כי לא הוכחה תקינותו של הממל"ז שכן **"לא הוכח שהמכשיר עבר בדיקת כיול תקופתית...."**, וכי מפרוטוקול הדיון המצוי בידי ב"כ המערער, לא עולה כי התע"צ, 3/ת, הוגשה כראיה בבית משפט קמא. בעניין זה הציג עו"ד סויסה בפני עמוד אחד מהפרוטוקול המצוי בידו - ע' 6 לפרוטוקול מהדיון ביום 30.12.21 - שבו לא מצוינת לכאורה, הגשת 3/ת וזאת בניגוד למפורט בעניין זה בעמודים 6 - 7 לפרוטוקול ה"רשמי" המצוי בתיק בית המשפט, שבו אכן מצוינת הגשת המסמך וניתנה החלטה על סימונו.

באשר למדידת המהירות, נטען, כי במשך 3 השניות הראשונות של הסרטון (דקה 48:49 - 48:52), "לכיוון הלזירה", נראים מספר כלי רכב ביניהם אופנוע ומשאית שנעו בקרבה לרכב "לבן", באופן החוסם את שדה הראיה ומהווה הפרעה למדידה. גירסת המערער כי יצא קודם לעקיפה והשוטר "לזר" אופנוע שנסע לידו, אינה נסתרת, שכן בסרטון נראה רכב

לבן הנמצא בנתיב השמאלי ביותר, ובהמשך חוזר לנתיב הימני, והאופנוע נראה עוצר ליד רכבו של המערער בשולי הדרך.

עוד נטען כי בחלוף 3 השניות הראשונות בסרטון - עד שהשוטר "שמט" את הממל"ז לאחר המדידה, לא היה די כדי לקבל צליל נעילה, ואף לא נשמע צליל כזה בסרטון. עוד נטען כי בת/1 נרשם כי בעת המדידה האופנוע של השוטר היה **"מונע"**, אך מהסרטון עולה כי השוטר נראה מניע את האופנוע (בסיבוב מפתח, הצמדת צ'יפ לאימוביליזר, ולחיצה על כפתור המתנע), ומתחיל בתנועה לעבר רכבו של המערער לאחר חלוף 10 שניות נוספות, ולא בנסיעה מיידית, באופן המעיד כי לא היה לו קשר עין רצוף עם רכבו של המערער.

בנוסף נטען כי על פי הסרטון, חלפה כמעט דקה נוספת עד שהשוטר סימן לרכבו של המערער לעצור, מרחק של 2 ק"מ ממקום עמידת האופנוע בעת המדידה, המצביע על נסיעה במהירות של כ- 120 קמ"ש כפי שטען המערער, וקיים ספק אם השוטר הצליח לשמור על קשר עין עם רכבו של המערער, נוכח כך שמדובר ברכב מסוג נפוץ, ונראים בסרטון כלי רכב נוספים בצבע לבן, ואף לא צוינו על ידי השוטר בדוח מספר הרישוי וסוג הרכב.

ב"כ המשיבה, עו"ד **גבי פאר**, טען כי אין מקום לקבלת הערעור, וכי הכרעת הדין מתבססת על הראיות שהוצגו, ועל קביעת ממצאי אמון המסורים לערכאה הדיונית. צוין בנוסף, כי הסרטון אינו מתעד כלל את ביצוע המדידה, וכי הדבר אף עולה במפורש משאלות עורך דינו של המערער בעת שחקר את השוטר בבית משפט קמא, בהן צוין בפני השוטר כי **"לא רואים את רכבו של המערער בתחילת הסרטון"** (עמוד 5 שורות 18-19). עוד נטען, כי אין מקום לקבל את הטענה הנוגעת לשינוי הפרוטוקול, משלא הוגשה כל בקשה לתיקונו, וכי ב"כ דהיום של המערער, שלא נטל חלק בדיון בבית משפט קמא, אינו מכיר את הנסיבות הקשורות בהגשת ת/3.

דין

בחנתי את הראיות שהוצגו בבית משפט קמא וצפיתי בסרטון, ולא מצאתי מקום להתערב במסקנת בית משפט קמא לפיה יש להרשיע את המערער בעבירה שיוחסה לו.

הטענה העולה בערעור כי השוטר לא היה "מפעיל מוסמך", אינה מתיישבת עם כך שהוצגה בפני בית המשפט תעודת הסמכה להפעלת ממל"ז, ובית המשפט התרשם ישירות מעדות השוטר בדבר ניסיונו ומהימנותו. יותר מכך, טענה מעין זו, בדבר היעדר הסמכה - להבדיל מהטענה בדבר פגמי המדידה - כלל לא נטענה בסיכומי עורך דינו של המערער בבית משפט קמא, ולא היה מקום להעלותה לראשונה, במסגרת הערעור.

הטענה בערעור הנוגעת להיעדר כיוול של הממל"ז נטולת בסיס נוכח הצגת תעודת הכיוול והבדיקה התקופתית של מכשיר המדידה בת/3. אכן, בסיכומי ההגנה בבית משפט קמא, עלתה טענה זזה באופן שיש בו כדי להעיד כי הגשת ת/3 נשמטה אולי, מעיני עורך הדין גולן. עם זאת, נוכח הקביעה בעניין זה בהכרעת דינו של בית משפט קמא שאף הביע **"תמיהה"** כאמור, נוכח העלאת הטענה הנוגעת להיעדר כיוול, נראה כי ההגנה בבית משפט קמא השלימה עם הגשת הראיה, שכן לא נטען דבר בעניין זה לאחר מתן הכרעת הדין, בשלב הסיכומים לעונש, ואף לא הוגשה בקשה לתיקון

פרוטוקול. לא למותר לציין כי לא הוצגה בפניי על ידי ב"כ המערער כל התייחסות בעניין זה, מטעמו של עורך הדין גולן (לעניין אי הגשת בקשה לתיקון פרוטוקול בבית משפט קמא או אף עובר להליך הערעור ראוי: עפ 5835/06 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (03.07.07), פסקה 7)).

נוכח ההתרשמות הישירה של בית משפט קמא מעדותו של השוטר בדבר דרך ביצוע המדידה, אין אני רואה מקום להתערב בקביעה בדבר דיוק המדידה. כפי שצוין על ידי ב"כ המשיבה, ועלה מחקירת השוטר, הסרטון אינו מתעד את מלוא מהלך המדידה, ורכבו של המערער אינו נראה בשניות הראשונות של הצילום. משכך, אין מקום לקבל את הטענה בדבר היעדר צליל נעילה, והשוטר כלל לא נחקר על כך על ידי ההגנה. גם הטענה לגבי פעולות התנעת האופנוע, לא עלתה כלל בחקירת השוטר, ואין מקום להפרכת דברי השוטר כי האופנוע המשטרתי היה מונע, רק בהתבסס על ההנחות המתבססות על הנצפה בסרטון, בלא שהונחה תשתית ראיתית - טכנית לביסוס הטענה.

השוטר העיד כי המדידה התבצעה לעבר רכבו של המערער בנתיב הימני, והמערער אישר בעדותו כי רכבו נע בנתיב הימני ביותר, באופן התואם את הרישום בדוח, ת/1. הטענה בדבר תנועת כלי רכב נוספים, ובכללם האופנוע עליו העיד המערער, אינה מאיינת את ממצאי המדידה, וכידוע, הימצאות כלי רכב הנעים בקרבה לרכב הנמדד, ואף אם הוא מוסתר חלקית, אינה מבטלת את ממצאי המדידה באמצעות ממל"ז אם זו מתבצעת כיאות תוך כיוון מכשיר המדידה לרכב המטרה (ראו בעניין זה, ע"פ 4682/01 **לוי נ' מדינת ישראל**, פדי נח (1), 304, פסקה 16). השוטר העיד כי יש לו ניסיון רב ביותר באכיפת דוחות מהירות, וכי לא התקשה לעקוב אחר רכבו של המערער עד עיכובו, ואף ציין, בדומה לטענת המערער, כי הבחין ברכבו של המערער הנע לנתיב מקביל, עובר לעיכובו על ידי השוטר. גם הטענה לגבי מהירות הנסיעה, עובר לעיכוב הרכב אינה מסייעת, שכן עסקינן במהירות שנמדדה בשלב מוקדם יותר, ולא במהירות העשויה להשתנות בשל גורמי כביש שונים.

המערער נהג ברכבו במהירות גבוהה וחריגה - 59 קמ"ש מעל המהירות המירבית המותרת - שיש עימה כדי לסכן את הציבור, ובמיוחד שהנהיגה התבצעה בכביש ראשי בו נעים כלי רכב נוספים. בעונש שהוטל על ידי בית משפט קמא אין לפיכך כל חומרה מיוחדת, ולמערער עבירות תעבורה קודמות, מהן בעלות חומרה, ולא היה בעונש המותנה בגין עבירת מהירות קודמת כדי להרתיעו (והשוו לעניין רמת הענישה: רעפ 4740/09 **קרקי חסאם נ' מדינת ישראל**, 30.8.2009; רע"פ 1808/10 **זיכרמן נ. מדינת ישראל**, 13.4.2010).

נוכח האמור, נדחה הערעור כנגד חלקי פסק הדין.

המערער יפקיד רישיון הנהיגה בבית המשפט לתעבורה בפתח תקוה עד יום 20.6.22 שעה 12:00.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ב סיוון תשפ"ב, 11 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

